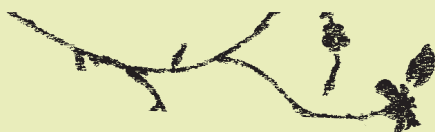

01

Januarr 2012
www.dbi.edu

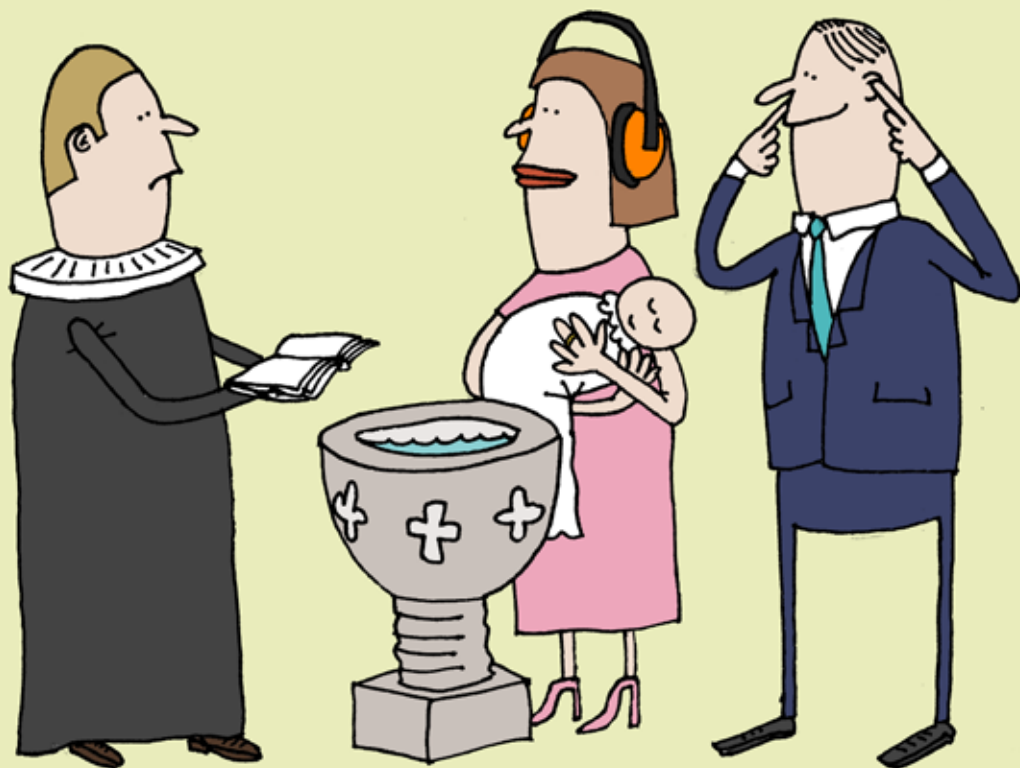

DBI-POSTEN

KRISTEN DÅB I EN EFTER-KRISTEN KULTUR

s. 10

→ | I mit dejlige job indgår der hvert tredje år en forskningsorlov, hvor man fritages fra den daglige undervisning og mødepligt.

EN FANTASTISK TING, SOM HEDDER FORSKNINGSORLOV

Af Nicolai Techow, Adjunkt i Ny Testamente, cand. theol. PhD.

Sådan en orlov har jeg netop haft. Selvom man fritages fra den daglige undervisning og mødepligt til diverse råd og udvalg, kan det naturligvis ikke undgås, at der dukker ting op, som man bliver nødt til komme op til overfladen for at tage sig af. I min forskningsorlov har der været tre hovedingredienser i det, som jeg har brugt tiden på:

Mit primære projekt har været at komme så langt som overhovedet muligt med udvidelse, opdatering og redigering af ph.d.-afhandlingen, jeg skrev og forsvarede i 2004. Et større, prestigefyldt udenlandsk forlag har nemlig sagt, at der er gode chancer for, at de vil udgive den. Derfor har vores forskningsudvalg rådet mig til at gøre det til førsteprioritet. Afhandlingen handler om det sammenstød, som Paulus i Galaterbrevet 2,11-21 fortæller, at han havde med Peter i Antiochia. Hvad var den historiske optakt og situation? Hvorfor handlede Peter, som han gjorde? Og hvordan er tankestrømmen og logikken i det, som Paulus rapporterer at have sagt til ham?

Undervisning i Israel

Der har også været en pause i det primære projekt. Jeg har nemlig været i Israel i godt to uger for sammen med min kone Maria at undervise på Ordet og Israels discipelskole i Tiberias samt undervise deres volontører i Jerusalem. Vi havde mulighed for at tage vores børn med, som ellers aldrig har været længere væk end Sydsverige. Så det blev også en stor familieoplevelse. Ungerne synes nok, at deres fars intense interesse for at se, fortælle om og fotografere bibelske steder, ruiner og landskaber grænser til det stærkt nørdede. På den anden side kan man bære over med meget, hvis man samtidigt får badet i to have, et dødt et af slagsen og den sø, Jesus gik på – og redet lidt på

FOTO: DBI

kamel.

Som det tredje har jeg sammen med mine kollegaer brugt en del tid på at producere kursusbeskrivelser til den nye bacheloruddannelse, som vi håber på at søsætte fra efterårssemesteret 2012 i samarbejde med en ny udenlandsk partner-institution. Det er et spændende projekt, som vi har store visioner for, men som altså også kræver noget knofedt.

TID TIL EFTERTANKE OG FORDYBELSE

→ | Det har været godt for mig og for DBI med en pause. At tage sig tid til eftertanke og fordybelse er sundt for enhver kristen sjæl.

FOTO: CHR. RAHBEK OLSEN

Af rektor Børge Haahr Andersen

Da semesteret begyndte i september 2011, var det seks år siden, jeg blev rektor på Dansk Bibel-Institut. Det har været intense arbejdsår. DBI har været igennem en lang omstrukturingsproces, hvor vi har fået skabt en god ramme for uddannelsen af præster og missionærer og en række kortere kursustilbud til sognemedhjælpere, lærere og frivillige medarbejdere.

En tørn mere

Vi troede, at arbejdet med rammerne var ved at være afsluttet, men vi har måttet tage en tørn mere, fordi vi ikke i længden kan fortsætte samarbejdet med University of Wales. Derudover har det været en stor udfordring at motivere en ny ungdomsgeneration til at tage en uddannelse til en tjeneste i kristent arbejde. Og så skal det også nævnes, at DBI hvert år skal kæmpe for at få økonomien til at hænge sammen.

Disse udfordringer har været så tidskrævende, at jeg har forsømt den del af mit arbejde, som består i at undervise i faget praktisk teologi og at være fagansvarlig for dette område. Det var årsagen til, at jeg fik en aftale i stand med

styrelsen og staben på DBI, om at jeg i sommeren 2011 kunne holde to måneders studieorlov og efterfølgende vikariere i tre måneder som præst ved Emdrup Kirke.

En åndelig fornyelse

Fagligt har jeg fået læst en række solide bøger i prædikenlære og sjælesorg. Derudover har jeg i efteråret 2011, sideløbende med mit vikariat som præst, fulgt et kursus på Det Teologiske Fakultet om "Prædikenens teologi". Det er 26 år siden, jeg var studerende der, så det har været en oplevelse at få et indtryk af Det Teologiske Fakultet i dag og gavnligt at blive opdateret på, hvad der foregår inden for faget praktisk teologi på fakultetet.

Mit håb og min bøn har været, at min pause fra DBI må have givet mig den åndelige fornyelse, som til stadighed er nødvendigt, når man som jeg skal lede et kristent arbejde. Fagligt har jeg ønsket at blive klædt bedre på som underviser. Personligt håber jeg, at tid til eftertanke og fordybelse kan give ny frimodighed og hjælp til at være leder på DBI med tanke på de store udfordringer, DBI står over for i arbejdet med at skabe veluddannede medarbejdere til det kristne arbejde i ind- og udland.

økonomi | Vi venter spændt på, om vi får balance i regnskabet.

NEDTÆLLING

Af lektor, dr.theol Finn Aa. Rønne

Vores børn tæller ned fra 1.december. Jeg har i år ikke mindst talt ned til 1.december, fordi Børge Haahr Andersen fra den dato igen har sat sig i rektorstolen på DBI, så jeg er blevet befriet for et stort ansvar – og en ikke ubetydelig arbejdsbyrde. Begge nedtællinger har været kendetegnet af, at vi med rimelig sikkerhed har kunnet regne med, at det, vi talte ned til, ville ske.

På DBI tæller vi også ned i de sidste uger af december, i spænding om vi inden nytår får så mange gaver, at vi kan gå ud af året uden underskud. Vi håber altså, at nedtællingen ender på nul, så der bliver balance i regnskabet, men i dette tilfælde ved vi ikke om det, vi tæller ned til, bliver til virkelighed. Vi håber på det – og beder Gud og vores venner om, at det må lykkes.

Her ved slutningen af året beder vi altså om et ekstra økonomisk løft, så vi kan komme ud af året på en god måde. November måned gav 850.000 kr. i gaver – det siger vi en stor tak for. I december måned har vi brug for 2.2 mio. kr., hvilket er 400.000 kr. mere, end vi fik i december sidste år. Så tak for enhver gave!

NB. Hvis du er hurtig, kan du endnu nå at bestille vores lille julehæfte "En tilflytter der gjorde en forskel".

husk i forbøn

Bed om/for

- At DBI må få de nødvendige gaver i december måned
- Arbejdet med at få en ny akkreditering af DBIs uddannelser
- De medarbejdere og styremedlemmer, som er ramt af sygdom

Tak for

- At Gud blev menneske for at frelse os
- At Jesus er kirkens og verdens almægtige herre
- DBIs venner

KRISTUS HAR GJORT FYLDEST

→ | Jeg tror, at mange kristne kender til anfægtelse og har gennemlevet den i perioder af deres liv. Jeg har i hvert fald.

FOTO: FLICKR

Af kontorfuldmægtig Dorte Klein

Jeg har oplevet anklagerens angreb, når han har rullet mine synder og fejltagelser ud for mig. Jeg har ikke kunnet afvise bevisbyrden og har måttet bekende: Ja, jeg har syndet og gjort fejltagelser i mit liv, og desværre kan jeg ikke garantere, at jeg ikke begår flere i fremtiden. Konfronteret med den kendsgerning har jeg følt mig som en fiasko og tænkt: Hvor længe har Gud mon tålmodighed med mig? Dur jeg overhovedet i hans øjne?

En forvandling

Jeg læste engang en bog, og et afsnit gjorde særligt indtryk. Forfatteren skildrede en episode af sit liv. Han havde en børneflokk, og naturligvis elskede han alle sine børn. Men et af dem havde han vanskeligt ved at tackle. Barnet havde en problematisk adfærd, og det mislykkedes altid med de opgaver, som det blev stillet overfor. Det gik faderen på, for han var godt klar over, at han ofte selv fejlede og ikke håndterede situationen korrekt. Han drøftede det med sin kone, og de blev enige om at søge Gud om vejledning til at løse problemet.

Mens de bad, talte Gud til ham om at begynde

at se sit barn i et positivt lys og fokusere på dets gode sider og de evner, det havde. Han skulle opmuntre det, vise det tillid og have tro på, at der ville ske en forandring. Efter et stykke tid skete en forvandling. Barnet rettede sig, blomstrede op og lykkedes med sine ting.

Samler skårene

Denne skildring kan vi nok alle relatere til. Ligesom Paulus har jeg ofte måttet sige: "Det gode, som jeg vil, det gør jeg ikke, men det onde, som jeg ikke vil, det gør jeg." Men når anklageren kommer og jeg næsten går i knæ under hans angreb, så kan jeg alligevel rejse mig og sige: "Vig bag mig! For Kristus har gjort fyldest for alle mine synder."

Selvom Satan vil sprede og ødelægge, så er Kristus kommet for at samle og genoprette. Han er som pottemageren, der samler skårene og gøre det brudte lerkar helt igen. Nogle gange tillader vi, at anfægtelsen lægger bånd på os, så vi ikke kan udfolde os frit, som Gud ønsker det. Men Herren ser os ikke som en fiasko, men som syndere, der er tilgivet for Jesu skyld. Han siger: *Mit barn jeg støtter og bærer dig. Gå ud i livet gør din gerning, som jeg har beredt dig til.*

OVERVEJER DU AT BETÆNKE DBI I DIT TESTAMENTE?

→ | Støt DBI uden at det koster dine øvrige arvinger noget. Vil du betænke DBI i dit testamente, tilbyder vi dig advokatbistand uden beregning.

DBI ønsker at uddanne troende præster, missionærer og kirkelige medarbejdere, som har tillid til Guds ord og som brænder for at bringe det ud til mennesker. Hvis denne sag er vigtig for dig, kan du med dit testamente være med til at lønne 10 DBI-lærere. Derfor har det stor betydning for os, at du tænker DBI med, når du laver testamente.

Du kan testamentere penge til DBI, uden at det koster noget for boets øvrige arvinger. Det giver lov og bekendtgørelse af boafgiftsloven af 10. april 2007 mulighed for. Resultatet bliver forskelligt alt efter din situation. Dette har vi vist ved hjælp af to eksempler.

Er du ikke gift, og har du ingen børn

Så kan du frit bestemme over hele din formue. Nedenfor kan du se et eksempel, hvor afdøde

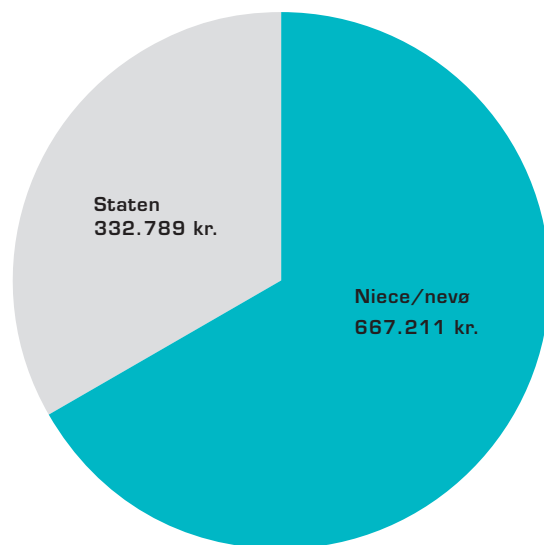
ikke efterlader sig tvangsarvinger (dvs. ægtefælle, børn, børnebørn og oldebørn), og hvor den, der opretter testamentet, har indsat en niece/nevø som universalarving til boets beholdning.

Eksemplet viser, at er bobeholdningen 1 million kr., vil niecen/nevøen efter boafgift og tilfølsboafgift få udbetalt en nettoarv på 667.211 kr. (Figur 1)

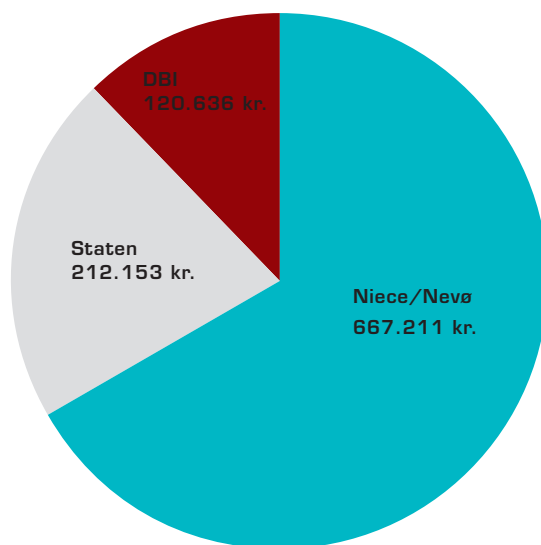
Hvis den, der opretter testamentet har bestemt, at niecen/nevøen skal arve 667.211 kr. og indsætter DBI som universalarving med bestemmelse om, at DBI skal betale boafgiften, vil niecen/nevøen stadig få udbetalt 667.211 kr., og der vil derudover blive 120.636 kr. til DBI, som ikke betaler boafgift (Figur 2).

DBI arver altså 120.636 kr., uden at det koster arvingen en øre. (Alle tal er på 2011-niveau).

Figur 1
Niece/nevø som universalarving

Figur 2
DBI som universalarving

Er du gift eller har børn

Så er der i arveloven begrænsninger for, hvad du kan bestemme i dit testamente.

Ægtefælle og/eller børn skal som minimum arve 1/4 af det, der tilkommer dem ifølge arveloven. Denne andel, som kaldes tvangsarv, betyder, at du ikke kan gøre din ægtefælle og dine børn arveløse.

Husk, at du med et testamente frit kan disponere over 3/4 af din arv - Tænk her på Dansk Bibel-Institut, med evt. et fast beløb, en procentdel af din formue eller overskuddet efter at tvangsarven er fordelt.

Nedenfor kan du se et eksempel, hvor ægtefælle og børn er enearvinger og indsat som universalarvinger.

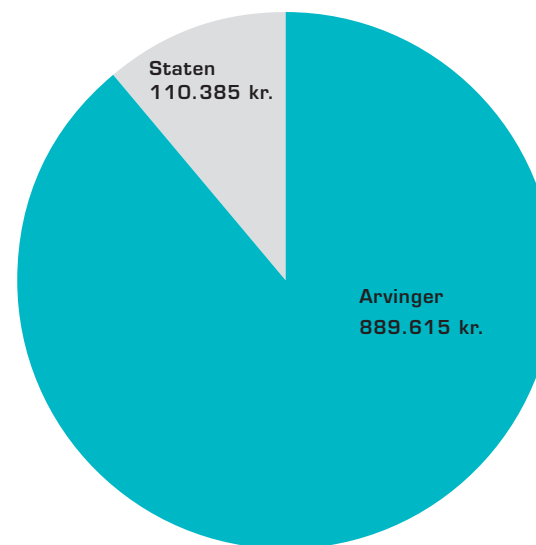
Eksemplet viser, at er bobeholdningen 1 million kr., vil arvinger efter boafgift få udbetalt en

nettoarv på 889.615 kr. (Figur 3)

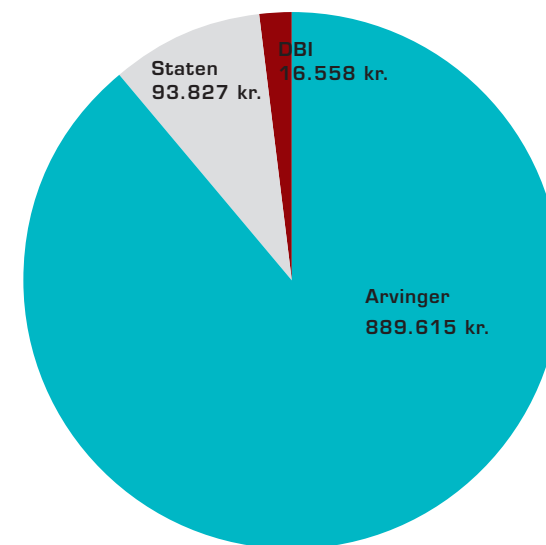
Hvis den, der opretter testamentet har bestemt, at arvinger skal arve 889.615 kr. og indsætter DBI som universalarving med bestemmelse om, at DBI skal betale boafgiften, vil arvinger stadig få udbetalt 889.615 kr., og der vil derudover blive 16.558 kr. til DBI, som ikke betaler boafgift (Figur 4).

DBI arver altså 16.558 kr., uden at det koster arvingerne en øre. (Alle tal er på 2011-niveau).

Figur 3
Arvinger som universalarvinger

Figur 4
DBI som universalarving

EVANGELIET HAR HAST

→ | Selvom det kan være udfordrende og anfægtende at stå som folkekirkepræst i dag, så trives jeg i det landskab.

Af Uffe Kronborg, sognepræst ved Ansgars Kirke i Aalborg

En af de mest kendte bøger af Aksel Sandemose hedder *En flygtning krydser sit spor*. Jeg har ikke været flygtning, men efter at jeg er blevet sognepræst i Aalborg, har jeg alligevel krydset mit eget spor. Jeg er vokset op i Hirtshals, og efter studentereksamen og soldatertid rejste jeg til København, hvor jeg først studerede teologi, og siden blev ungdomskonsulent i IM og havde tre præstevikariater. I 2003 blev jeg norsk sognepræst i Lofoten, og i 2009 var jeg som præst med til at opstarte Valgmenighed i Hedensted. I marts 2011 blev jeg ansat som sognepræst ved Ansgars Kirken, og det er derfor oplevelsen af at slutte en ring – at komme hjem til det nordjyske og Den Danske Folkekirke.

Bagage

Det har selvfølgelig haft sin pris at flytte en familie rundt flere gange, men det har samtidig været meget værdifuldt at få lov at opleve forskellige kulturer og måder at bygge kirke på. Jeg er taknemlig over, at min bagage på den måde er blevet større. Jeg er også taknemlig for den bagage, jeg fik i studietiden på DBI. Jeg kan i bakspejlet konstatere, at jeg som præst hele tiden forsøger at navigere efter tre overordnede mål. Og disse mål er intet andet end en let omskrivning af DBIs kerneværdier. Derfor arbejder jeg for, at menigheden i Ansgars Kirken kendetegnes ved:

- Glæde over frelsen i Jesus Kristus
- Kærlighed til mennesker i Aalborg
- Tillid til nådemidlerne: dåb, nadver og Guds ord

Mission

Klassisk kristendom og konservativ teologi er under hårdt pres i kirken. Det er derfor også udfordrende og anfægtende at stå som folkekirkepræst i dag. Men jeg trives i dette landskab, og

Uffe Kronborg trives i sin tjeneste som sognepræst ved Ansgars Kirken i Aalborg.

det har for mig også handlet om at finde frem til, hvor min udrustning, gaver og begrænsninger bedst kommer til rette.

Det er også min erfaring, at folkekirken stadig giver en fantastisk platform for kontakt, forkyndelse og relationsbygning. Og evangeliet har hast! Vi vader næsten i missionsmuligheder dagligt. Men det vel at mærke en platform, som først for alvor bærer frugt, hvis det ikke er præstens kontakter og opfølgning alene, det står eller falder med. For så falder det..! Jeg oplever, at folkekirkeordningen fungerer, hvis der er en troende menighed, som alle kontakter og aktiviteter kan knytte til ved.

→ | Det er nu lidt over fem år siden, jeg havde 'første skoledag' på DBI. Dengang havde jeg ikke forstillet mig, at jeg nogle år senere ville være i gang med en kandidatgrad i teologi.

DEN ENESTE GRUND

Af stud.theol. Peter Bæk

Jeg begyndte på DBI for at læse en etårig teologiuddannelse og tænkte, at jeg derefter ville begynde på en anden uddannelse. Det lå mig fjernt at starte på et fuldt teologistudium. Derfor var der for mig aldrig tale om et valg mellem DBI eller Det Teologiske Fakultet. Hurtigt fik jeg dog fornemmelsen af, at jeg skulle læse til bachelor i teologi, selvom jeg ikke var afklaret med, hvad det skulle føre til.

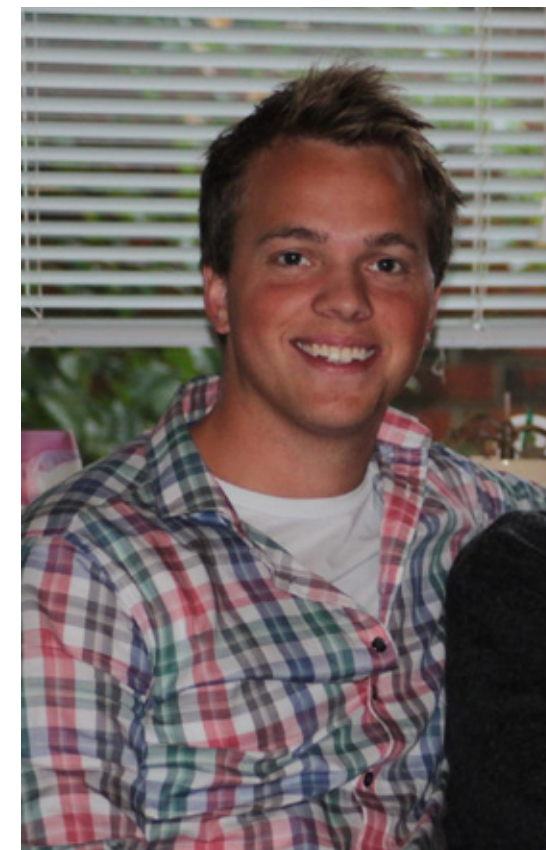
De første fire år kom jeg næsten dagligt på DBI. Efter at jeg er blevet indskrevet på Det Teologiske Fakultet, bruger jeg DBI lidt mindre, men jeg kommer her stadig og følger i dette semester undervisningen i Mattæusevangeliet.

Udfordret og inspireret

Det er svært at vurdere, hvordan studietiden ville være uden DBI. Pensum og eksamen er i store træk identiske med universitetsuddannelse. Til gengæld tror jeg, at miljøet på DBI har formet mig mindst lige så meget som flere års undervisning. Det er naturligt, at uddannelsesmiljøet påvirker én, men jeg er glad for, at min formning er sket på DBI. Det har betydet meget for mig at kunne tale frit med både lærere og medstuderende om mange forskellige emner og blive påvirket, udfordret og inspireret af, hvad andre har ment og været optaget af.

Det vigtigste for mig

Det har ofte undret mig, at selvom teologistudiet er den eneste måde at blive præst i folkekirken på, så er der næsten ingen praktisk forberedelse til den type arbejde og embede. I et fag på Det Teologiske Fakultet om Romerbrevet slog det mig, hvor lidt brugbar undervisningen var for mig, når jeg f.eks. skulle forberede en prædiken – først og fremmest fordi, at teksten ikke

Spørgsmålet om bibelsyn er blevet mere aktuelt for mig, skriver Peter.

blev anset for at have et budskab til os i dag. Spørgsmålet om bibelsyn er derfor blevet aktuelt for mig. Det grundlæggende spørgsmål for mig er, om verdens skaber har talt til os gennem Bibelen eller ej. Det er jeg selv overbevist om, at han har. Den overbevisning har jeg været glad for at dele med mine undervisere på DBI. Den har været det vigtigste for mig, fordi den har givet mit studie en afgørende og dybere dimension og er i sidste ende den eneste grund til, at jeg studerer teologi.

KRISTEN DÅB I EN EFTER-KRISTEN KULTUR

→ | Det med dåb i en efter-kristen kultur har optaget mig, siden jeg begyndte som præst i Nordnorge for 18 år siden. Ja, sådan set længe før det.

Af Henrik Højlund, sognepræst og formand for Evangelisk Luthersk Netværk

Jeg er vokset op i Hirtshals, og i Hirtshals havde vi en kapellan, som hed Frank Villy Nøhr. Han var anfægtet over dåbssituationen i folkekirken. Han nægtede aldrig dåb, men når han oplevede en dåbsfar, som ikke ville høre tale om kristen opdragelse, så syntes Nøhr, de skulle tale noget mere sammen, før der kunne blive tale om dåb. Det skabte en af de største kirke-sager i medierne i nyere tid.

Lokalt gik bølgerne også højt. I mit hjem holdt vi med Nøhr, så derfor blev han en af min ungdomstids helte. Måske trak jeg ubevidst Nøhrs anfægtelse med mig, da jeg selv blev sognepræst i Nordnorge. I hvert fald anfægtede dåbssituationen mig helt fra start. Jeg måtte jævnligt skrive mig ud af anfægtelserne på små lapper papir.

Vaccine mod sand kristendom

Jeg skrev engang: "Jeg har af og til følelsen af at vaccinere folk mod sand kristendom ved den dåbspraksis, som er blevet vor kirkes. Jeg døber til højre og venstre, naturligvis med al skyldig alvor, glæde og hjertevarme, både i samtale og i dåbsøjeblik. Men vaccinen synes sikker. Trods alle alvorlige og appellerende ord lades folk ikke i tvivl om, at de selv må bestemme, hvad dåben skal betyde for dem og deres børn, med andre ord: hvad Gud og kristendom og det hele har at betyde. Børnene selv vokser op med immuniteten i sig: Far og mor døbte mig engang, og derved blev det; ikke mere præk om den sag. Gud forbliver et – i bedste fald – tilbud, ikke et bud. Ikke et: Du skal elske Herren din Gud."

Jeg kan ikke sige, at mine fornemmelser har flyttet sig afgørende i løbet af de 18 år. Anfægtelsen er omtrent den samme. Og den handler vel om det samme, som Kierkegaard var inde på, da han skrev: "Det at være Christen er blevet

et Intet, en Narrestreg, Noget som Enhver uden videre er, Noget man slipper lettere til end den allerubetydeligste Færdighed." Eller Brorson: "Af døbte vrimler stad og land, men hvor er troens brand?"

Et spørgsmål om liv og død

I Nordnorge havde jeg en skriftefar, som ikke kunne beskyldes for at have tilpasset sig folkekirkelig pragmatisme eller teologisk ligegyldighed. Børre Knudsen hed han. Han sagde engang: "Spørgsmålet om dåb eller ikke dåb har for mig aldrig været et spørgsmål om intellektuel redelighed, men om liv eller død, frelse eller fortabelse." For nogen af dette blads læsere sikkert en overgearet sakramentalisme. På mig gjorde det indtryk. Og dér et sted har jeg befundet mig lige siden – mellem anfægtelsen (som Børre Knudsen i øvrigt delte!) og sakramentalismen. Og jeg tror, vi skal fastholde det spændingsfelt, når vi stiller spørgsmålet om dåb i en efter-kristen kultur.

Mere undervisning

Dåb i en efter-kristen kultur kalder stærkt på mere undervisning af dåbsforældre. Én ting, man kan gøre, er at være meget tydelig i dåbssamtaler om dåbens vilkår og konsekvenser. Men det er ikke gjort alene med tydelig besked. De skal jo også have hjælp til at praktisere konsekvenserne. Forud for det behøves en langt større forståelse for, hvad det hele drejer sig om, og dertil kræves langt mere tid sammen med forældrene.

Folkekirken befinder sig i en mærkelig dobbeltbevægelse i disse år. På den ene side går den teologisk set mere og mere op i limningen. På den anden side er der en mærkbar holdningsændring og tiltag i retning af et forstærket møde mellem folk og kirke. Derfor skal man ikke helt afvise, at der, i en ikke alt for fjern fremtid, kan opstå en form for dåbsforældre-katekumenat som et udbredt og selvfølgelig tilbud i forbindelse med dåb.

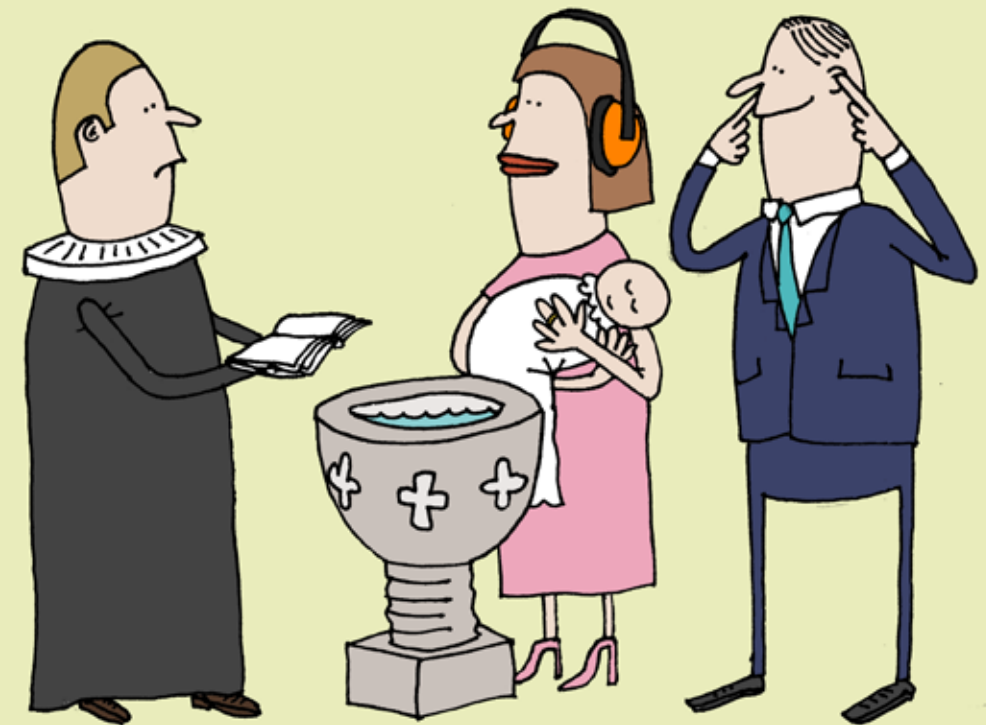

ILLUSTRATION: CHR. RAHBEK OLSEN

En begyndelse

Her i Løsning og Korning har vi en del år forsøgt at gøre noget ved sagen. Alle forældre får tilbud om medvirken ved en særlig dåbsaften før dåb. Her undervises de i troens indhold (trosbekendelsen) og dåben. Derefter besøger vi dem i hjemmet og taler bl.a. om den kristne opdragelse. Desværre kan vi ikke forpligte dem til at komme. Når det handler om forpligtelse, træder den nok så kendte folkekirkelige pleasermentalitet frem.

Jeg vil tro, at vi har ca. 50 procents deltagelse disse aftener. Det er bestemt ingen revolution, men en begyndelse. Plus alt det andet man kan gøre for at involvere forældre og deres børn i kirken undervisning og liv. Der er lang vej. Måske for lang for den nuværende folkekirke med dens overservicerende teologi. Men så længe, vi befinder os i den ramme, gælder det om at komme så langt som muligt på vejen mod en forsvarlig dåbspraksis i en efter-kristen kultur.

→ | Min drøm som præst er at se mennesker komme til tro på Jesus, blive bevaret i troen og udrustet til tjeneste.

GLÆDEN VED AT VÆRE SOGNEPRÆST

Af sognepræst Niels Jørn Fogh

Gennem de seneste 23 år har jeg været sognepræst i Lindehøj sogn i Herlev. Før den tid arbejdede jeg 7 år som studentsekretær i Århus KFS. Jeg sammenligner ofte årene som KFS-sekretær med årene som sognepræst. Sammenligningen er sikkert umulig, men den har ofte perspektiveret styrker og svagheder ved arbejdet som sognepræst.

Muligheder for at række Jesus videre

Som KFS-sekretær skulle jeg være opsøgende. Sammen med andre KFS'ere bankede jeg på mange døre i forbindelse med kollegiemission. Vi blev som regel godt modtaget, og det skete faktisk også indimellem, at unge tog imod Jesus.

Som sognepræst er det ikke nødvendigt at være så opsøgende. Folk kommer til mig/os! Hvert år går en stor flok konfirmander frivilligt til undervisning og tager med på konfirmandlejr. En enestående mulighed for at fortælle om Jesus.

Folk kommer også i forbindelse med begravelse. Mange af begravelsessamtalerne giver god anledning til at lytte og bede for mennesker. Ikke sjældent sker det, at Gud rører sørgende mennesker, når de i bøn bæres frem for Jesus. Et dødsfald kan være med til at åbne de efterladte for evangeliet og fællesskabet i kirken. Det er en glæde at se de mange, der efter at have mistet, har meldt sig til Alpha eller Kristendoms kursus.dk.

Som folkekirke får vi meget foræret. For mennesker kommer til os! Faktisk møder jeg langt flere kirkefremmede som sognepræst end som KFS-sekretær. Glæden ved at være sognepræst hænger for mig i høj grad sammen med mødet med mennesker, der lever på afstand af Jesus og kirken.

Tydighedens udfordring

Som KFS-sekretær var jeg en del af et kollegialt

fællesskab, jeg læremæssigt identificerede mig med. Vi var enige om at arbejde på bibelens grund og at vi var sat i verden for at "kende Jesus og gøre Jesus kendt". Det var godt og frisættende at være med i en sammenhæng med enighed om grundlag og vision.

Som folkekirkepræst er jeg en del af et fællesskab, som jeg læremæssigt har svært ved at identificere mig med. Jo, Folkekirkens grundlag er i orden. Men fra kirkens ledelse og andre præstekolleger kommer der ofte udmeldinger, som stjæler frimodigheden i hverdagen.

Jeg tror ikke på "den rummelige folkekirke", men "den tydelige folkekirke". Kirken skal være rummelig på den måde, at den rummer alle slags mennesker. Jeg tror på en kirke, der har plads til profeter, lærere, evangelister, hyrder og de andre bibelske nådegaver. Men det skal være på en tydelig bibelsk grund.

Mange steder oplever vi lokalt folkekirkens læremæssige rummelighed. Selv om relationerne er gode og tonen jovial, lægger det i hvert fald en dæmper på min glæde og frimodighed, at vi ser forskelligt på grundlag og vision. Det betyder, at det som lokal menighed kan være svært at være en tydelig røst i sognet og i oplæringen af nye i troen. Det smerter!

Oplæring

Når unge kom til tro i KFS, blev det ofte begyndelsen på vækst i tro og erkendelse. Væksten blev fremmet gennem bibelkredse, forkyndende møder, god og central bibelundervisning på lejre og meget mere. Nye i troen voksede i tro og tjeneste, fordi de var med i et kristent fællesskab med tydeligt fokus på bibel, bøn og kaldet til tjeneste.

Som folkekirke har vi set mange unge og voksne tage imod Jesus. Desværre har vi også oplevet, at mange forlader os igen. Mon de også forlader Jesus? Vi kan i hvert fald konstatere, at de ikke længere er en del af fællesskabet.

I sædemandslignelsen gør Jesus det klart, at dette er et grundvilkår for alt kirkeligt arbejde. Jeg har dog ofte spurgt mig selv, om det ikke er muligt som folkekirke at blive bedre til at føre nye troende ind i evangeliet og hjælpe dem med at udvikle sunde åndelige discipliner. Svigter vi ikke som lokal folkekirke, når det gælder oplæring?

Jeg undskylder mig med, at mange konfirmander, bisættelser og gudstjenester hindrer et seriøst og målrettet arbejde med trosoplæring. Jeg går samtidig rundt med en nagende fornemmelse af, at vi svigter dem, der kommer til tro. Jeg

håber derfor, at vi i nær fremtid etablerer en beskeden "Lindehøj Bibelskole". Det er nemlig ikke enkelt at tage på Bibelskole, når man kommer til tro som 33-årig med arbejde og forsørgeransvar.

Konklusion

Det er en glæde være sognepræst! Og jeg har endda ikke omtalt glæden ved at være en del af en menighed, der går til gudstjeneste og arbejder med på at bygge kirke. Uden alle kirkens frivillige medarbejdere, ville det slet ikke på samme måde være en glæde at være sognepræst!

DBIPOSTEN**Redaktion**

Rektor Børge Haahr Andersen, ansv.
Skr.leder Ellen Lodahl Pedersen, red.
Kontorfuldmgt. Dorte Klein, red.sekr.
Stud.theol. Andreas Ipsen
Stud.theol. Michael Mørch
Stud.theol. Thomas Søvnald
Stud.theol. Jesper Sundgaard
Stud.theol. Mie Holm-Sørensen

Indlæg sendes til dbi@dbi.edu DBI-
posten sendes gratis til interes-
serede

Design Chr Rahbek Olsen

Tryk TypoGraphic A/S

ISSN 0906-825X

Frederiksborggade 1B 1
1360 København K
Tlf: 33135500 (Hverdage kl. 9-12)
Email: dbi@dbi.edu
www.dbi.edu
Giro 5 21 59 00
Reg. 3205 Konto 0005215900
DBI arbejder med bibelforskning
og teologisk undervisning, hvor
teologistuderende er den primære
målgruppe. Formålet er at fremme
bibeltro forkyndelse, undervisning
og mission i Danmark og udlandet.

Formand Flemming Burgdorf
Rektor Børge Haahr Andersen
Skr.leder Ellen Lodahl Pedersen
Studiekoordin. Elisabeth Jacobsen

Tid til Gud
Tid til andre
Tid til dig selv

"Vi vil vise
eleverne Jesus,
så de aldrig
glemmer ham"

Henrik Nymann
Eriksen, forstander

luthersk missions højskole

Ansgarvej 2 · 3400 Hillerød · Tlf. 4826 0766 · lmh@lmh.dk · www.lmh.dk

LoyaltyPlus+

Kunde- og medarbejdertilfredshed

Måling af tilfredshed og loyalitet samt
ledelsesrådgivning til tolkning og anvendelse
af resultater.

Kontakt gerne Kim Hjeremind for en
uforpligtende drøftelse af muligheder og
priser.

LoyaltyPlus
Hovmarksvej 68
DK-2920 Charlottenlund

Tlf.: 40 844 441
www.loyaltyplus.dk

Slotsgade 26
3400 Hillerød
Tlf. 48 26 56 00

www.frederiksborg.netapotek.dk

Apoteket har døgnvagt

99 STYKKER BRØD

Af Samuel Roswall

99 andagtsstykker skrevet
ind i menneskers mange
forskellige livssituationer.
Inviterer til et dybere og
livgivende fællesskab med
Jesus.

208 sider – Kr. 199,95

 Logos
media

Telefon 4820 7690
logosmedia@dlim.dk
www.logosmedia.dk

DBI's JULEHÆFTE ER PÅ GADEN

Julehæftet 'En
tilflytter, der gjorde
en forskel' er velegnet
til at dele ud til den,
som du særligt vil
glæde med et godt
julebudskab.

Vi vil derfor
opfordre dig til at læse
hæftet og give det
videre til din kollega,
din nabo, din ven og
din familie.

**BESTIL
NU**

Ring 3313 5500 eller
send en mail til dk@dbi.edu.

Du kan se julehæftet
på www.dbi.edu

POST

PP DANMARK

Magasinpost – MMP
ID-nr. 42472

aktuel kommentar |

KÆMP MED BLANKE VÅBEN

Af lektor, dr.theol Finn Aa. Rønne

Mange af os står i et kristent arbejde, hvor vi kæmper for noget, vi er overbeviste om. Vi ønsker f.eks., at der skal lyde en sand, bibelsk og vækkende forkyndelse i kirker og missionshuse. Og vi kommer i mange situationer, hvor vi må gøre noget konkret for at fremme dette.

Men når vi kæmper for det, vi er overbeviste om er sandheden, må vi være ekstra opmærksomme på, at det, vi siger og gør, er præget af sandhed, åbenhed og ærlighed. Paulus har med tanke på det formuleret følgende programerklæring: *Vi har sagt nej til det skjulte og skændige og går ikke frem med snedighed.*

Hvis du og jeg skal tage dette alvorligt, betyder det vel konkret:

- At vi må være meget nøje med, at det, vi siger, er helt i overensstemmelse med sandheden. Så vi heller ikke ved at udelade oplysninger eller ved at lægge vores ord på en be-

stemt måde bevidst giver et forkert billede af forholdene.

- at vi må overholde alle de givne spilleregler, så vi f.eks. helt og fuldt respekterer den tavshedspligt, som er forbundet med at have en ledelsespost. Selvom vi vel alle kender fristelsen til at fremme vores ønsker ved at gøre andre bekendt med noget, der ellers er underlagt tavshedspligt.
- at vi må holde os fra alt, der bare lugter af intriger og magtspil, så vi f.eks. ikke ved at gå bag om ryggen på nogen og sprede en bestemt information, sætter dem i et dårligt lys og får dem presset ud.
- at vi som hovedregel ikke siger noget om andre, som vi ikke i det mindste kan sige til dem selv.
- at vi i en debat først og fremmest må forholde os til det, vores diskussionspartner rent faktisk mener, og ikke trækker konsekvenser af hans syn, som han ikke selv vil drage, jf. månedens citat.

månedens citat

En yndet form for polemik består i det probate trick at dutte folk en mening på, hvis vanvid alle kan forstå!
PietHein